

ærede Medlem fremhævede de betydelige Udgifter, som Frederiksborg og Kjøbenhavns Amtskommuner havde, svarede jeg, at de vare upaatvilelig ikke saa særdeles store paa dette Omraade, idet jeg henviste til, hvor meget det vilde blive i aarlig Udgift, hvis de skulde have dem i samme Forhold som Kjøbenhavn, taget efter Indbyggerantallet, men jeg fremhævede ikke dette for at sige, at Maalestokken for, om de overhovedet skulde have noget, var, om deres Udgifter vare særlig store eller ikke.

Rørdam: Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) udtalte, at det ærede Medlem for Færøerne (F. Thomsen) burde have rettet sine Bebrejdelser mod mig og ikke mod ham. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, det er tværtimod aldeles rigtigt, at det ærede Medlem for Færøerne rettede sine Bebrejdelser mod det ærede Medlem for Fredensborg. Jeg har aldeles ikke udtalt, at Færøerne vare særlig misfornøjede med at være under Danmark. Jeg er saa heldig her at kunne citere, hvad jeg har udtalt, og jeg udtalte: „Forholdet mellem Danmark og vore nordlige Bilande er ikke saa godt, som det kunde være, og jeg tror, vi burde gøre i den Retning, hvad vi kunne, for at det kunde blive det, og netop den Slags Smaa-ting“ som det at ansætte ny Distriktslæger „tror jeg kunde gøre Gavn“. Jeg skal i øvrigt gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Færøerne ere ikke nogen Koloni, men et Amt af Kongeriget Danmark. Hvad vi gøre for Færøerne, gøre vi aldeles, som vi gøre for de øvrige Amter i Danmark, og en Grund til, hvorfor vi skulde bestrebe os for, at Forholdet mellem disse Lande — lad os lade være med at betegne dem med bestemte Navne — bliver saa godt som muligt, det er, at vi have en stor Uret fra Fortiden at gøre god. Jeg skal oplyse, hvad de ærede Medlemmer ganske sikkert vide, at Handelen paa Færøerne og Island blev drevet som Monopolhandel. Først ved Loven af 21de Marts 1855 blev Statens Monopolhandel paa Færøerne hævet, en lille Indskrænkning om mindre, fremmede Skibes Ret til Fragtfart paa Øerne blev hævet ved Lov af 17de April 1868, og der er ingen Tvivl om, at vi malkede disse vore nordlige Lande i allerhøjeste Grad, da Handelen var Monopol. Selv om vi nu vilde gøre lidt for at oprette det onde, vi have gjort i Fortiden, var det slet ikke for meget, og for Resten var det maaske rigtigt af rene Hensigtsmæssighedsgrunde. Jeg skal ikke

udtale mig nærmere om Færøerne. Jeg tror, at Færøerne i det hele ere ret tilfredse med at være under Danmark. De lære Dansk i deres Skoler, tale Dansk og føle sig som danske Borgere, og selv om der maaske hist og her er nogle enkelte, som hellere ville være under Norge, er det vist ganske forsvindende. Men jeg tror, at det er af højeste Vigtighed, at den danske Rigsdag har sin Opmærksomhed og sin vaagne Opmærksomhed henvendt paa Danmarks Forhold til Island. Der er paa Island en stærk og gærende Misfornøjelse med Danmark og med den Maade, hvorpaa Island er bleven regeret hernede fra, og jeg tror, at vi skulde have vor Opmærksomhed i allerhøjeste Grad henvendt derpaa, da det ellers kan have farligere Følger, end nogen maaske tror. — I øvrigt skal jeg til det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) med Hensyn til det lille Spørgsmaal om Lægen i Torshavn sige, at naar det ærede Medlem anførte, at saa kunde jo alle andre Øer komme og sige: Vi ville have en Læge der og en Læge der, saa er det jo ganske urimeligt at anføre dette. De ville have to Læger i Torshavn, fordi det er det eneste Sted paa Færøerne, hvor der er Sygehus; og det er en Fordring, som ikke er ubillig, at der, hvor der skal være Sygehus, er en Sygehuslæge, som kan bestyre Sygehuset, naar den anden Læge er borte; og han er, som det blev oplyst af den højtærede Justitsminister, undertiden borte indtil 14 Dage ad Gangen. Hvis det ærede Medlem boede i Torshavn, vilde han næppe have følt sig tilfreds med at ligge paa et Sygehus, hvor der maaske i 14 Dage ingen Læge var. Saa kunde man maaske sige: Ja, men Befolkningen kan jo selv ansætte en Læge til. Dertil vil jeg sige, at Forholdet er dette, at Befolkningen deroppe er en fattig Befolkning, som ikke har Raad dertil, og derfor bør Staten træde hjælpende til, ligesom den gør andre Steder, hvor der trænges. Og i øvrigt tror jeg slet ikke, at Færingerne ere særlig begunstigede fra Statens Side; tværtimod. Jeg skal f. Eks. nævne, at andre Farvande i Danmark ved Statens Foranstaltning blive oplyste med gode Fyr, hvor som helst der er Trang dertil, men derimod findes der i de overordentlig vanskelige Farvande ved Færøerne kun et eneste Fyr. Dette er blot en lille Ting, som viser, at der kunde gøres langt mere. — Saa maa jeg maaske bemærke til det ærede Medlem for Færøerne (F. Thomsen), at naar han sagde, at Danmark sender et Kadetskib derop med